

[Pøter Nielsen.]

med det, der er størst uenighed om, selv om det måske kan give et lidt skævt billede af det samarbejdende folkestyre. Der er dog i den forløbne samling mange ting, vi har kunnet samarbejde om, og mange problemer, der er løst i fællesskab.

Vi har i den senere tid haft såvel markedsdebat som udenrigspolitisk debat, debat om boligspørgsmål, uddannelsesspørgsmål og inflationsdebat, så meget af det, der nu kan siges om noget andet, vil kun blive gentagelser. Men der er én side ved skatterne, jeg gerne vil berøre, det er simpelt hen deres størrelse. Vort statsbudget vokser jo stærkt, mange vil mene for stærkt. Men her må folkettinget også være sig sit ansvar bevidst. Når man undtager SFs stilling til militæruddgifterne og de uafhængiges særprægede indstilling til mangt og meget, er der her i folkettinget bred enighed om statsudgifterne. At man så ikke kan lide, at disse udgifter skal dækkes gennem skatter og vareafgifter, er en anden sag, men det er jo uundgåeligt; er man med til det ene, må man også være med til det andet, også tage ansvaret for konsekvenserne.

Vi kan vel stort set være enige om, at statsmidlerne anvendes på betryggende måde. Vi har her i Danmark i vore revisionsdepartementer den mest omhyggelige og grundige revision, noget land kan have. Der revideres både på kroner og øre, og resultatet bringes til skatteydernes kundskab somme tider før end somme tider. Dagspressen har ofte kunnet boltre sig i små episoder, der særlig måtte kalde på læsernes nyfikenhed. Ja, det er der vel ikke noget at sige til, selv den mindste ting ved en revision må frem; men det kan ofte give et noget falsk billede af dansk statsforvaltning, når man kun beskæftiger sig med nogle få detaljer og glemmer det samlede overblik.

Gennemgår man statsrevisorernes meget fyldige og detaljerede betænkninger, vil man opdage, at det hovedsageligt drejer sig om mindre ting. Det rigtige hovedindtryk, når der som her er tale om forvaltning af store milliardbeløb, må være, at vi har en god og ansvarsbevidst administration. Jeg siger ikke dette for at holde hyldesttaler til regeringen. Vel har den

enkelte minister ansvaret for sit område, men det vil selvfølgelig være ugørligt for ham i alle enkeltheder at følge hver enkelt konto. Derfor er det godt, at han til sin hjælp har en dygtig og ansvarsbevidst administration. Det er også godt, at vi har denne omhyggelige revision. Enhver revision må jo i øvrigt også virke forebyggende.

Tager man som supplerende læsning til disse betænkninger også ombudsmandens beretning, er det i virkeligheden kun mindre ting, der kan ankes over i et så omfattende apparat. Men vi skal selvfølgelig fortsat have den omfattende revision og ombudsmandsordningen; det er borgernes garanti for, at der administreres rigtigt og økonomisk med deres midler. Det gør der inden for det systems rammer, vi lever under. Der kan så rejses det spørgsmål, om det århundredgamle system ikke trænger til en modernisering, og vi er mange, der venter os meget af det arbejde, som Kampmann og hans udvalg nu er i gang med. Besparelser til gavn for skatteyderne skulle gerne blive resultatet. Det vil også være den eneste rigtige måde at spare på: at kunne give befolkningen de samme goder for færre penge.

Derimod må man vel efterhånden med nogen skepsis se på den anden form for såkaldte besparelser, vi ved de forskellige forlig har gennemført. Det har jo altid været gennem anlægsudgifterne, det skulle ske, når der skulle spares i en fart. Driftsudgifterne kan man jo ikke pludselig sætte ned. Jeg skal ikke benægte, at der kan være anlægsudgifter, man uden større skade kan udskyde, men i det store og hele vil det som regel betyde, at driftsudgifterne så bliver større. Skal man arbejde med forældet materiel, skal man arbejde i utidssvarende bygninger, må man bruge masser af penge til reparationer m. v., og så kan man ofte komme til at spare på skillingen og lade daleren ryge. Vi skal helst spare på begge dele, men gøre det sådan, at facit bliver i skatteydernes favør. At f. eks. vor industri i dag kan arbejde så godt, skyldes ikke mindst de store investeringer og moderniseringer; det ser man også, når man betragter driftsudgifterne. Derfor må man også inden for statsdriften passe på ikke at forsømme